

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za jeden mesec 1 gid. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za jeden mesec 1 gid.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 6 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 270.

V Ljubljani, v petek 24. novembra 1899.

Letnik XXVII

Državni zbor.

Dunaj, 23. nov.

Obstrukcija.

Vlada je zopet dobila duška! S tem se tolažijo nemški levičarji. Da, vlada je dobila duška, a le za nekaj dnij. Načelniki posameznih klubov so imeli priliko vladarju pojasniti vzroke, ki so pretrgali vsako zvezo mej desnico in vlado. Najodkritosrčneje je govoril dr. Engel v imenu čeških poslancev. Opozarjal je na veliko razburjenost mej češkimi volivci, ki z vso silo pritiskajo na poslance, da prično najodločnejšo opozicijo proti vladi. Češki poslanci morajo torej ali odložiti mandate ali pa prisiliti vlado, da odstopi. Ako vlada odstopi, mogli bi Čehi opustiti obstrukcijo.

Sicer pa niti obstrukcije ni treba. Na dnevnem redu je pet ces. naredeb glede ogerske nagodbe in vladna predloga glede začasnega proračuna do 1. aprila. Parlamentarni mlin melje jako počasi in je popolnoma izključeno, da bi zbornica do božičnih praznikov rešila nagodbene predloge, kvoto, porazdelitveni zakon in še provizorij. A ko bi čas tudi zadoščal, vlada morda dobi večino za provizorij, ker bi bržčas levičarji glasovali za vlado, a nikdar ne za nagodbo. Desnica je danes v veliki večini proti nagodbi, a levičarji bi radi ravno desnici navalili odgovornost za nepopularno nagodbo. Kje torej vlada dobi večino? In vendar vse kaže, da vlada računa na slepo srečo.

A čas poteka in opozicijsko netivo je danes že vsplamtelo. Pričela se je tehnična obstrukcija, in sicer prav slučajno, kar priča, kako napete so razmere v zbornici.

Nedavno je češki poslanec Doležal nujno predlagal, naj se vlada pozivlje, da se ljudsko štetje v bodočem letu ne vrši po občevalnem jeziku, temveč po narodnosti. Nujnosti predloga je

ugovarjal dr. Gross in predsednik je moral po opravljenem redu odložiti predlog, da predlagatelj ob drugi priliki utemelji nujnost predloga. Češki klub je hotel z obstrukcijo počakati še do torka, a danes pred sejo Doležal opozori predsednika na svoj predlog. Predsednik mu takoj ustreže in še pred dnevnim redom dovoli besedo za utemeljevanje nujnosti označenega predloga. Ne misleč na obstrukcijski govor je posl. Doležal hotel navesti le nekaj dokazov, kako nezanesljiva je statistika glede narodnosti v Avstriji. A levičarji vohajo smodnik in prično z raznimi opazkami motiti govornika. Beseda da besedo in facit je bil, da Doležal razburjen privleče na dan neko brošuro o ljudskem štetju na Češkem in čita debeli dve uri. Predsednik ugovarja, levičarji delajo neslane dovtype, a govornik se sklicuje na dr. Lecherja, ki je čital celih 12 ur, ne da bi ga kdo motil.

Za Doležalom se oglasi dr. Šilény, ki opisuje razmere na Primorskem, Koroškem in Štajerskem, ki so slične moravskim. To je dalo povod, da se je oglašil posl. Spinčič ter v daljšem krepkem govoru potrdil in še dopolnil predgovornikove trditve. Ker menda ni bilo vredno, da bi po 4. uri zbornica prešla na dnevni red, oglašil se posl. Hořica, ki po obstrukcijskem načinu dokazuje nujnost predloga.

Po tem govoru dr. Kramar predlaga konec seje, temu predlogu se protivi dr. Pergelt. Dr. Kramar odgovarja, da so levičarji zakrivali današnjo debato, ker so se protivili Doležalovemu predlogu. Sicer pa je bila na 4. uro napovedana seja kvotne deputacije in nikakor ni dopustno, da bi mej tem časom obravnavala tudi zbornica. Temu formalnemu razlogu se pridruži tudi predsednik dr. pl. Fuchs ter hoče ob 5. uri zaključiti sejo. Dr. Pergelt nato predlaga, naj se seja pretrga do 7. ure. Ta predlog podpira tudi Daszynski. Ker je bilo od desnice nenavzočih mnogo poslancev,

je bil predlog Pergeltov vsprejet s 118 proti 112 glasovom, in vsled tega se bode nadaljevala seja ob 7. uri.

Spreledujejo.

(Dopis iz Hrvatske.)

Mažarski časopisi so pisali, preden se je zbrala hrvatska regnikolarna deputacija na posvetovanje, da le ta ne bo imela pravzaprav nobenega dela, češ da se je ban sporazumil z ministrom predsednikom Szellom v vseh vprašanjih nove nagodbe. To poročilo se je zdelo mnogemu verjetno, saj velja na Hrvatskem zares vse le banova beseda in vse se zasuče tako, kakor on hoče. Vendar pa hrvatska regnikolarna deputacija že dalje časa zboruje v Zagrebu ter se v njej marljivo razpravlja o bodočem finančialnem odnošaju med Ogersko in Hrvatsko. Vsa zadeva ni tako enostavna in lahka, kakor si to predstavljajo mažarski političarji; oni so seveda navajeni, da se jim Hrvati ne ustavljajo, nego po navadi vse odobrijo, kar oni zahtevajo. In tako mislijo, da mora biti tudi zdaj. Morda se ne varajo popolnoma, vendar pa se vsa ta zadeva ne bo tako gladko rešila, kakor oni pričakujejo, ker to sploh ne more in ne sme več biti, če si hoče Hrvatska vzdržati vsaj dosedanjo svojo samostojnost.

Hrvatske financije so prišle zbog popustljivosti in malomarnosti svojih zastopnikov do one točke, ki se zove deficit. To se je priznavalo javno v lanskem saborskem zasedanju. Celo najbolj zagrizeni privrženci mažarski so začeli od tega časa razmišljati, kaj bi se moralo storiti, da se deficit v hrvatskem proračunu odstrani. Pravimo nalašč razmišljati, ker pisalo se o tem ni tudi ne v onih časopisih, ki so bili prvi poklicani, da povedo, kaj misli o vsem tem vlada in njeni privrženci. Čakalo se je na skupščine regnikolarne deputacije. Pa tudi poročila o razpravah v

LISTEK.

Moja kandidatura.

Spisal Mark Twain.

Pred nekoliko meseci me je postavila neodvisna stranka kandidatom za guvernersko službo v veliki državi new-yorski; moja protikandidata sta bila gospod John T. Smith in gospod Blank J. Blank.

Čutil sem, da imam precej več upanja na zmago kakor omenjena gospoda, kajti moje ime je bilo na dobrem glasu. Dnevnik so pokazali, da je dobro ime mojih nasprotnikov za vselej pri kraju, — če sta bila sploh kedaj na dobrem glasu. Kajti dognalo se je, da sta uganjala zadnja leta najnesramnejša hudodelstva. Toda v tistem hipu, ko sem blagroval samega sebe in se na tihem veselil, se je skalila moja tiha, brezmejna sreča; slišal sem namreč, da se moje ime vlačí po listih ob jednom z imeni mojih podlih nasprotnikov. Vznemirjal sem se bolj in bolj. Naposled sem pisal o tem svoji stari materi. Odgovorila mi je hitro in jako ostro.

Pisala je:

»Storil nisi v svojem življenju ničesar, česar bi se moral sramovati — niti najmanjše stvarice. Poglej časopise — poglej jih in prepričaj se, kakšni so ti ljudje kakor sta gospoda Smith in Blank, in potem premisli, ali se moreš tako globoko ponižati, da bi z njima v javnosti tekmoval.«

To je bila tudi moja tajna misel. Tisto noč nisem zaspal niti za hip. A navzlic temu nisem mogel odstopiti. Po vseh pravilih so me postavili kandidatom, jaz sem kandidaturo vsprejel, in vztrajati sem moral v boju. Ko sem po zajutreku nehote pogledal v časopis, me je zbodel v oči sledeči sestavek, in priznati moram, da nisem bil še nikoli tako osupnjen.

»Kriva prisega. — Morda se bode gospod Mark Twain vsaj sedaj toliko ponižal, ko stopa pred občinstvo kot kandidat za guvernersko mesto, ter pojasnil, kako se je godilo takrat, ko se mu je dokazalo v Wakawahu v Konchinchini vzpričo 34 prič leta 1863, da je po krivem prisegel. Storil je to hudodelstvo v ta namen, da ugrabi neki vdovi in njenim nedoraslim otrokom poslednjo pomoč in rešitev v njihovem uboštvu in obupu — majhen plantanski nasad. Gospod Mark Twain je dolžan sebi in velikemu narodu,

za čegar glasove se poteza, da vso zadevo zadostno pojasni. Ali bode to storil?»

Mislil sem, da se moram razpočiti — tako me je to osupnilo. Tako strašna, brezvestna objava! Konchinchine nisem videl nikdar v svojem življenju! O Wahawahu nisem čul še nikoli niti besedice! Plantanskega nasada bi ne mogel razločevati od kakega kenguruja! Pomagati si nisem vedel in bil sem ves iz sebe. Dan je prešel in storil nisem ničesar v svojo obrambo. Drugo jutro je priobčil isti časopis sledeče —:

»Pomenljivo. — Opozarjati moramo, da gospod Mark Twain glede krive prisega v Konchinchini molči — kar mnogo pomeni.«

(Opomba. — Za časa celega volilnega boja ni govoril omenjeni časopis o meni drugače kakor o »nesramnem krivoprisežniku Twainu.«)

Potem je prišla »Gazetta« z naslednjim poročilom:

»Pojasnila bi želeli. — Ali bode hotel novi kandidat za guvernersko mesto blagovoljno pojasniti svojim someščanom neko malenkost. Njegovi tovariši v Montani so namreč zgubljeni od časa do časa svoje dragocenosti, dokler jih niso našli nespremenjene pri gospodu Mark Twainu

teh skupščinah so tako mršava, da bi nam bila mnoga stvar nejasna, ko ne bi sedel med regnikolarci tudi opozicionalec Frank, ki v svojem listu vsaj deloma razjasnjuje, kaj se dela in snuje v tem zboru.

Dve točki ste vrlo važni v teh razpravah. Prva se tiče odprave deficita in urejenja tangente ali kvote ter zaračunovanja dohodkov tudi od zajedniških podjetij na hrvatskem teritoriju. Druga točka je pa zajedniški državni dolg ter investicije na Hrvatskem. Dobro znamenje je, da se je sploh začelo o teh točkah razpravljati. Dozdaj se je o vsem tem pri poprejšnjih razpravah molčalo in krivica, ki jo je morala Hrvatska radi tega trpeti, je ostala do dandanes le na škodo hrvatskemu narodu. A zdaj se ne more in ne sme več prenašati. Čudno pa je vendar, da so razprave o obeh točkah ostale in suspenso. Kakor, da se ne bi upali z resnico na dan. Tukaj ni z omahovanjem nič pomagano; odločno bo treba stopiti pred ogersko regnikolarno deputacijo ter svoje zahteve odločno predložiti ter od njih ne odstopiti. Le odločnost more tukaj Hrvate rešiti. Ali je morda krivično zahtevati od zajedniške vlade, da dobiva tudi hrvatska svoj del od onih dohodkov, katere je dozdaj uživala sama Ogerska? To so namreč dohodki od železnic, pošt, brzovjavov, kolekov in užitninskega davka od sladkorja, petroleja itd. To je tako velik davek, da bi morala Hrvatska po ključu, kakor se drugi davki dele, dobivati na leto najmanje pol milijona goldinarjev. In to vse je šlo do zdaj le v zajedniško blagajno. Vsako leto je poslanec Frank opozarjal v saboru na to veliko krivico, ki jo trpi Hrvatska, in vendar toliko časa je trajalo, da je vsaj deloma omeščal srca mažaronska, da so začela o tem razmišljati, jeli to zares resnica, kar se trdi. Tako nekako se nam zdi ravnanje današnjih članov regnikolarne deputacije, ker se nočejo odločno poprijeti predloga glede tega davka, da ga zahtevajo zase. Nadajmo se, da jih bode na to prisilil deficit, ki se ne bode dal drugače pokriti; ta nada je tem verjetnejša, ker se noben član ni uprl omenjenemu tolmačenju ob teh dohodkih. Po našem mnenju je že to velik napredek k boljšemu v tem vprašanju. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. novembra.

Obstrukcija ali opozicija? Po najnovejših parlamentarnih dogodkih, posebno pa po avdijencah raznih parlamentarnih vodij pri cesarju je prišlo na površje vprašanje, kaj se zgodi sedaj. Največjo pozornost pa obračajo vsi krogi na merodajni mladočeški klub. Kakor se nam je včeraj javilo, se je v klubovi seji z vsemi proti 12 glasovom vsprejel predlog, da se sedaj še ne prične z obstrukcijo, marveč z opozicijo, nadaljna klubova taktika se pa določi za vsak posamezni slučaj. Dvanajst mladočeških poslancev je toraj odločno za takojšnjo, brezobzirno obstrukcijo, ostali so sedaj še neodločni. Radikalni mladočeški po-

ozioroma v njegovem kovčegu, na kar so bili prisiljeni ga v njegovo korist prav prijateljski posvariti; moral je seveda prepustiti nevhvaležno svoje mesto negotovi usodi. Ali nam bode to stvar pojasnil?

Ali se je sploh kedaj kaj hudobnejšega zapisalo kakor to? — Saj nisem bil vendar še svoj živ dan nikoli v Montani!

(Potem je govoril časopis v jednomer o »Twainu, montanskem tatu«.)

Z vedno večjim strahom sem jemal časopise v roke — kakor bi kdo privzdigoval robec, pod katerim bi slutil, da tiči kača klopotača. Nekega dne sem zagledal to-le:

»Z a s a č e n l a ž n j i v e c! — Gospodje Michael O'Flanagan, Snut Rafferty in Catty Mulligan, stanujoči na Water Street, so s prisego potrdili nesramno trditev gospoda Mark Twaina, da je bil prerano umrli stari oče plemenitega prvoborilca naše stranke, gospoda Blank I. Blank, kot cestni razbojnik obešen. Brutalna, iz trte izvita laž! Krepostni možje bi morali v svojem delovanju obupati, ko vidijo, kako nesramnih sredstev se nekaterniki poslužujejo, da bi dosegli kak političen vspeh. Celo mrtvece v grobovih nam napadajo in blatijo njih

slanci izjavljajo o svojem postopanju napram Claryjevi vladi med drugim tole: Parlamentarni rešitvi nagodbenih predlog bomo nasprotovali, kolikor nam dopušča poslovni red, obstruirali bomo. Sedanji kabinetni načelnik ne uživa pri nas absolutno nikakega zaupanja in zato bomo prepredili tudi budgetni provizorij. Nasprotovali bomo tako dolgo, dokler ne zgine Claryjev kabinet. Na večino se ne bomo dosti ozirali, ker de facto je ni več. Češki veleposestniki in Jugoslovani nas bodo podpirali in obstrukcija bo štela 100 mož. Ako bi pa utegnili silo uporabljati proti nam, odložimo vsi mandate in mesto nas pride v zbornico 60 socialistov in radikalnih Čehov, ki menda niso posebno vheti za mirno delo. Ako se pa Clary umakne, pomirimo se tudi mi. Sedaj ne poznamo nobene druge državne potrebe nego — odstop grofa Claryja. — Kar se tiče gorenje izjave glede čeških veleposestnikov in Jugoslovancov, je gotovo, da bodo ti podpirali mladočeško delegacijo v opoziciji, toda gotovo je pa tudi, da v obstrukcijo z njimi ne gredo. Oba poslednja kluba sta se neki že določno izjavila, da jih za obstrukcijo Čehi ne morejo pridobiti. Položaj za češko delegacijo je toraj zelo resen. Na jedni strani pritiska nanje vsled razveljavljenja jezikovnih naredeb užaljeno prebivalstvo in jih sili v brezobzirno obstrukcijo proti Claryju, na drugi strani pa jim je pred očmi obstoj desnice, ki tudi nekaj pomeni in bi tudi njim ne bilo ljubo, ako desnica razpade. Upanje je toraj še vedno, da zmagajo trezni elementi in se zadovolje z opozicijo, v kateri jih bodo podpirali tudi Jugoslovani.

V novo koalicio, iz katere bi izšlo v naslednjem času vedno pogosteje omenjano koalicijsko ministerstvo kot naslednik Claryjeve vlade, bi se združili Nemci, Čehi, katoliška ljudska stranka in Poljaki. Mož, ki je sestavil ta načrt, je bil vsaj toliko previden, da je izvzel Jugoslovane iz te koalicije, precej neprevidnosti in drznosti se mu pa mora še očitati, da je tako kratkim potom spravil mej seboj dva najhujša nasprotnika Čeha in Nemca. Da Poljaki komaj čakajo take koalicije, je umljivo samo po sebi, ker ti menda ne morejo mirno dihati, ako jih ni nekaj izmeje njih na vladnem krmilu; težje umljivo pa je, da bi se udali Čehi in delovali sporazumno z onimi prenapetimi elementi, s katerimi se morajo boriti sedaj do skrajnosti.

Poslanec Prade in državne potrebe. Nemški levičarji so silno ponosni, da je vladar tudi nekaj njihovih mož vsprejel v avdijenci, in da je bil mej njimi tudi poslanec Prade, voditelj nemške ljudske stranke, ki je povedal, da je njegova stranka načelno za uradniško ministerstvo, kakoršno je sedaj jedino mogoče, in dal tudi razumeti, da njegovi možje ne bodo nasprotovali budgetnemu provizoriju in drugim nujnim zadevam. S temi svojimi izvajanji se je mož grozno zameril pri svojih lastnih pristaših, posebno pa pri volilcih. Neparlamentarni vodje nemške ljudske stranke se namreč dobro spominjajo, kako so poslanci à la Prade prisegali pred svojimi volilci,

pošteno ime! Če pomislimo, kako bridko užaljeni morajo poslušati nedolžni sorodniki in prijatelji to nesramno obrekovanje, smo takorekoč prisiljeni, da pozovemo užaljeno občinstvo, naj se maščuje nad brezobraznim lažnikom. Toda ne! Prepustimo ga rajši smrtnemu strahu njegove vesti, če jo ima sploh še kako trohico! (Ako bi pa dalo razburjeno občinstvo vse jedno duška svojim užaljenim čutilom ter poplačalo lažnika, kakor je zaslужil, — tedaj ne more tega obsojati nobena pravica in noben sodni dvor.)

Ta genijalni zaključek je tako močno uplival, da sem moral še tisto noč prav po bliskovo iz postelje in še hitreje pri zadnjih vratih iz svoje hiše, dočim je prihrumelo »užaljeno občinstvo« pri prednjih vratih v hišo, polomilo okna in mobilije in vzelo pri odhodu toliko mojih stvari seboj, kolikor je pač moglo odnesti. In vendar položim lahko z mirno vestjo roko na sveto pismo in prisežem, da nisem nikoli obrekoval starega očeta g. Blanka. Še več: Do tistega dne in datuma nisem še nikoli ničesa o njem slišal, še manj pa omenil. (Mimogrede naj opomnim, da je časopis, ki je to novost priobčil, govoril odslej vedno le o »Twainu, ostrunjevalcu mrličev«.)

(Konec prih.)

da ne glasujejo za nagodbo, ki bo veliko škodila avstrijskemu prebivalstvu. Jednako je s porazdelitvenim zakonom. Noben član nemške ljudske stranke ne more trditi, da ni dolžan do skrajnosti nasprotovati nagodbi in predlogam, ki so z njo v neposrednji zvezi. Tega se mora tudi zavedati poslanec Prade in zato njegovi somišljeniki ne morejo umeti, kako je mogel mož drugače govoriti, nego misli on in z njim vred ves nacionalni levičarski tabor.

Poraz nemške vlade, o katerem smo poročali v včerajšnji številki, daje sedaj povod političnim krogom in raznim listom za najrazličnejše kombinacije. Vse je v tem jedino, da bo odklonitev »Zuchthaus«-predloge imela posledice za parlament in za vladu. Nekateri so mnenja, da bo razpuščen državni zbor, drugi pa trdijo, da mora iti sedanja vlada. Mirno baje sedanji kabinet ne more in ne sme prenesti tega udarca, ker v tem slučaju bi izgubil v parlamentu še ono trohico zaupanja, kolikor ga uživa sedaj. Z razpustom parlamenta si pa vlada gotovo ne pomaga iz zadrege, kajti stranke, ki so sedaj provzročile vladi tolik udarec, bodo potom novih volitev še bolj pomnožene prišle v zbornico in vlada bi prišla z dežja pod kap. Jedina rešitev je toraj odstop.

Rusija in Transvalot. Vsi ruski krogi brez izjeme so izpočetka simpatizovali s zatiranim burskim narodom v Južni Afriki. Jeli so se nabirati denarni darovi in tudi prostovoljci so se jeli oglašati, ki so voljni boriti se proti angleškemu kramarjem. Nabralo se je neki že nad 100.000 rubljev poleg raznih manjših svot, ki jih še niso odračunili posamni odbori in pa časniška uredništva. Tej pomočni burofilski akciji ni nihče nasprotoval in so jo z vladnimi vred podpirali vsi večji in manjši časniki. Naenkrat se je pa sedaj to naudušenje za Bure nekoliko ohladilo in Petersburgskija »Wjedemosti« je nenadoma spremenila svoje nazore. List namreč sedaj naravnost svetuje, naj ruski mladeniči ostanejo raje doma, nego bi izkrvaveli v Transvalu, ter naj raje delujejo za izboljšanje položaja v domovini. Ta nenadni preobrat v ruskem oficijoznem listu je bržkone navstal vsled migljeja od zgoraj, akoravno se marsikomu čudno dozdeva, česa se Rusi prav zaprav boje. Izza kulis se poroča, da vladi ni všeč rusofilsko gibanje v armadi. Nekateri generali, mej temi Batjanov, so namreč javno navduševali armado za Bure, slavili jih kot junake in primerjali sedanjo vojsko z rusko vojno l. 1812, plemenitaški maršal Orel je pa sam daroval znatno svoto v burske namene. To pa menda carjevi vladi le ni všeč in zato je nekoliko skušala ohladiti splošno navdušenje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. novembra.

(Osebne vesti.) Vojaškima kapelanoma II. razreda v rez. sta imenovana goriška duhovnika Jan. Tarlov v Gradu in Val. Žega v Bovcu. — Tit. stražmešter Jos. Verderber v Litiji je imenovan okrajnim stražmešтром ondot.

(Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 26. t. m. poje se četrtkrat v sezoni prekrasna Smetanova opera »Prodana nevesta«, v torek dne 28. t. m. pa se uprizori prvokrat na slovenskem odru igra »Od stopinje do stopinje«.

(Od sv. Lenarta nad Loko.) Redkokedaj dojde iz našega oddaljenega gorskega kraja kaka vest med svet, in še tedaj je to navadno kaka nezgoda. Tudi danes sporočamo žalostno novico, smrt našega g. župnika Ivana Vaupetiča. Bolehal je pokojnik že dalj časa in šestokrat se izrazil, da bode njega nagla smrt vhitela. Dne 20. t. m. zvečer je tožil, da mu ni dobro v želodcu, in zjutraj je sporočil cerkveniku, da ne bode šel maševat. Nikdo pa ni mislil, da je bolezen tako resna. Vidno se mu je hujšalo, poslali so po g. župnika v Selca, ki je pa vsled oddaljenosti prišel še le čez dve uri in je nezavestnemu tovarišu podelil sv. poslednje olje. — Ob dveh popoldan 21. tega meseca je pokojnik sklenil svoje življenje. — Svoje časne reči je že dalje časa imel točno urejene. Ključarjem je večkrat razkazoval svoje stvari in jim naročal, kaj naj storijo v slučaju njegove neprevidne smrti. Mnogokrat se je izrazil, da ima vse oskrbljeno za smrt in da ga nič ne straši umreti. Upamo, da ga smrt tudi v njegovih dušnih zadevah ni našla nepripravljenega. Bil je ranjki rojen

v Škofjiloki l. 1858, v mašnika posvečen l. 1883, služboval je kot kapelan v Metliki 2 leti in v Selcih 9 let, kot župni upravitelj pri sv. Lenartu 5 let. Kako je bil pokojnik priljubljen, kazal je njegov zares lep pogreb. 16 duhovnih sobratov je vkljub veliki oddaljenosti prihitelo, deloma od skrajnih mej Kranjske skazat mu zadnjo čast. Obilna udeležba ljudstva ne samo iz domače župnije, ampak tudi od sosednjih, zlasti iz selške je bila priča, kako zelo je bil ranjki »gospod Žan« priljubljen. Pogrebno slovesnost in govor v cerkvi je opravil g. kanonik Sušnik, s katerim sta skoro 9 let skupaj službovala v Selcih! — Naj počiva v miru!

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Župnijo v Dobrni je dobil č. g. Friderik Kukovič, kapelan pri Novi cerkvi. Župnijo Sv. Bolfank na Kogu je dobil č. g. Ivan Zadravec, kapelan pri Kapeli. Umril je dne 16. novembra č. g. Marko Štuhec, župnik v Stranicah, nenadoma od kapi zadet na kolodvoru Slov. Bistrice. Pokopan je bil v soboto v Črešnjevcu. N. v m. p.! Župnijo Stranice bo upravljal za nadalje č. g. Mat. Karba, župnik v Zrečah.

(»Mestni Dom« in ognjegasci.) Ljubljanska prostovoljna požarna bramba je za »Mestni Dom« sestavila neki hišni red, kateri pa magistratu ni bil po volji. Ognjegasci so bili namreč toli »pre-držni«, da so v § 1 hišnega reda sprejeli točko: »Hišni gospodar v »Mestnem Domu« je odbor gasilnega društva«. Občinski svet jim je povedal, da imajo v »Mestnem Domu« samo nekatere prostore v porabo prepuščene in da morejo samo za te prostore določiti si hišni red. Črtal jim je v hišnem redu štiri točke. Sedaj bode »Mestni Dom« imel dva hišna reda, ako ne več.

(Prošnja ljubljanskih pekov odbita.) Ljubljanska pekova zadruga se je zopet obrnila do ljubljanskega občinskega sveta, da bi se odpravila prodaja kruha po vežah in na javnih prostorih. Občinski svet je razpravljal v tej prošnji, ter je na predlog dr. Bleiweisa prošnjo odbil in samo izjavil, da ne bode nadalje delil koncesij za tako prodajo.

(Zakaj je »Mestni dom«?) Ljubljanski gasilci priredijo 26. decembra svojo »Božičnico« v »Narodnem domu«. Zakaj se je pač zidala dvorana »Mestnega doma«, ako se je celo ognjegasci izogibajo? Modro gospodarstvo je v to dvorano zabilo mnogo tisočakov brez potrebe.

(Iz Celja) se nam poroča: Pri občnem zboru celjske narodne čitalnice dne 21. t. m. je bil zopet, menda že 36 krat izvoljen predsednikom per acclamationem starosta celjskih Slovencev, g. dr. Josip Serbec. V odbor, ki se še ni konstituiral, so bili voljeni sledeči gospodje, ki obdržijo najbrže letos iste funkcije, kakor so jih lani: Dr. Josip Vrečko (gospodar), dr. Hinko Šuklje (tajnik), prof. Kožuh (knjižničar), dr. Vladimir Ravnikar (blagajnik), dr. Ivan Dečko, dr. Juro Hrašovec, kaplan; Ivan Krančič in urednik Anté Beg (odborniki). — Namestniki so bili izvoljeni gg. dr. Alojz Praunseis, Fran Lončar, Janko Vavken in Pero Kostič. — Omeniti bi bilo, da je društvo v denarnem oziru mnogo na boljsem, kakor lani, ker se izkaže blagajniški prebitok za kacic 200 glđ. večji kakor lani. Tudi knjižnica je pridobila precej novih del posebno iz zapuščine umrlega vč. g. dr. Janežiča. Najbolj važna stvar minolega leta je pač osnovanje narodne godbe, katero oskrbuje in vodi godbeni odsek narodne čitalnice in katere vzdrževanje je velika zasluga načelnika g. Ivana Likarja in kapelnika g. Koruna, absolviranega konservatorista.

(»Grazer Tagblatt«) se zopet togoti v dopisu iz Celja, ker so si baje neugnani Slovenci izmislili novo demonstracijsko sredstvo zoper blaženo nemščino. Ker se ne upajo več pri kontrolnih shodih demonstrirati s slovenskimi »tukaj«, poprijeli so se slovenski porotniki v Celju te protipostavnosti. In državna oblast mirno gleda in trpi take žalitve!? Groza!

(Komers nemškega dijaštva v Gradcu.) prirejen na čast novemu rektorju, zagrizenemu nacionalcu prof. dr. Richter ju, je pokazal, da se bo nadaljevalo politikovanje na graškem vseučilišču čedalje bolj, seveda v nemškonacionalnem duhu. Bursi in rektor ne smatrajo graškega vseučilišča za državno vseučilišče, na katerem imajo vsi narodi vsaj teoretično enake pravice, ampak graško vseučilišče jim je izključno nemško-narodna ustanova, kjer se goji nemško rodoljubje in nemška

veda. Nenemški narodi imajo pravico pohlevnih gostov. Da ostane vseučilišče čisto, zato bo že senat skrbel. — Potemtakem pač ni čudno, da je začelo graško vseučilišče propadati. Kakor smo že zadnjič omenili, skrčilo se je število medicincev v zadnjih dveh letih za dobro tretjino, ker se je tok jugoslovanskega naraščaja obrnil drugam.

(V Novem mestu) so šole zaprte za 14 dni zaradi ošpic.

(Iz Šmihela nad Pliberkom.) Dne 6. septembra t. l. je v Štebnu umrl gosp. Lipe Kandut, tajnik bistriške in globaške občine. Rajni je bil narodnjak ter je slovensko uradovanje tudi spretno vodil. Nastalo je tedaj vprašanje, kedo naj postane njegov naslednik. Treba je moža, ki se je v svoji mladosti nekaj več priučil, nego nudijo prilike še seveda zmiraj »vzorne« — po Pallatovem mnenju — koroške naše šole, v katerih otroci koncem osmega šolskega leta ne znajo ne materinščine in ne »toliko potrebne« nemščine. Ker se v obeh občinah, Bistrici in Globasnici, uraduje večjidel slovensko in le iz kulantnosti tu in tam tudi nemško, je pač treba tajnika, ki ne rabi za vsako besedo Janežičevega slovarja, temveč, ki je obeh jezikov v besedi in pismu popolnoma zmožen. Povpraševalo se je na vse strani, in se služba tudi po naših časnikih razpisala. Prošnjikov se je začelo kmalo oglašati dovolj. Na priporočilo »Naše straže« je bil sprejet g. Lovro Hummer, odvetniški uradnik pri dr. Šusteršiču v Ljubljani, in le ta je začetkom tega meseca službo tudi nastopil. V zahvalo za trud »Naši straži« z veseljem javno priobčimo, da novi gospod tajnik občanom ugaja, ter da smo z njim popolnoma zadovoljni.

(Družba sv. Jožefa v Celovcu), ki ima mej Nemci isti namen, kakor naša družba sv. Mohorja mej Slovenci, se je v petih letih svojega obstanka povzpela do 30.000 udov. Zadnje leto si je pridobila 5000 novih udov. Družba za vsakoletno udnino 1 glđ. izdaja na leto 5 obsežnih poučnih knjig.

(Kugo po Ljubljani) je že pričela iskati komisija občinskega sveta. Iz komisije je izstopil obč. svetnik Dimnik. Na njegovo mesto je prišel obč. svetnik Lenče.

(Na Gori pri Sodražici) je dne 21. t. mes. umrl Matija Janež, oče gospoda ekspozita, v 76. letu svoje starosti. Priporoča se v molitev.

(Vihar na adrijanskem morju) je pretekle dni silno divjal. V bližini Trsta so valovi pogoltnili ladijco s štirimi pomorščaki.

(Umor v Čatežu.) Pred nedavnim smo poročali, da je posestnik Frančič prijavil sodišču »samomor« svoje žene, katero je našel v postelji mrtvo. Sedanje preiskave so pa dognale, da se Ana Frančič ni mogla sama usmrtiti, kajti krogla, ki jej je tičala v glavi, ni bila izstreljena iz samokresa, ki ga ji je nekdo položil pred posteljo. Dalje so našli pri Frančiču še dvoje takih morilnih orožij, akoravno je prej trdil, da v njegovi hiši ni bilo nikdar kaj tacega. Tudi iz lege umorjene Ane je sklepati, da je samomor izključen. Kot sumljivega so prijeli sedaj Frančiča in ga odvedli v Novo Mesto.

(Sin — morilec očetov.) Pred mariborskimi porotniki je predvčerajšnjim stal Anton Peserl mlajši iz Brebrovnika obtožen, da je ustrelil svojega sivolasega očeta in da je hotel umoriti tudi očetovo gospodinjco Amalijo Žnideršič. Streljal je na oba skozi okno, a je smrtno zadel samo očeta. Obtoženi Anton Preserl je brez vsakega človeškega čuta. Že l. 1895 se je moral zagovarjati radi poskušenege umora na svojem očetu, ker mu je nameršal arzenik v kavo, a je bil v Celju oproščen. V juniju t. l. je nagovarjal viničarja Jožefa Kolariča, naj mu umori očeta, ter mu je v ta namen izročil puško in vse druge potrebne snovi. Porotniki so izjavili, da sin s strelom ni nameraval očeta umoriti. V sled te izjave je dobil Anton Preserl samo deset let ječe.

(360 glđ. našel) je na peronu tukajšnjega južnega kolodvora neki Adolf Jaeger iz Gradca. Pošteni najditelj je je oddal na pristojnem mestu.

(Ubeglega prisiljenca) Prim. Pipana je prijela ljubljanska policija včeraj zvečer na ljubljanskem polju ter ga odvedla v prisilno delavnico.

(Žganjar.) V »šnopsu« je utonil na Jesenicah 45letni France Kocjančič, ki je hotel iti na svoj dom z denarjem v tovarni zasluženi, pa so ga našli mrtvega v listju. Da je bil poseben prijatelj alkohola, je dokazal njegov stari šnopsarski

kolega, ki ga je spremil na pokopališče z ugasneno svetilko sedeč na njega rakvi deleč mu »križe«. Ali je temu kriva kaka kmetijska zadruga?

Društva.

(Vabilo) k veselici, katero prirediti podružnici sv. Cirila in Metoda v Ribnici dne 26. novembra 1899 v prostorih g. Antona Arko v Ribnici. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Petje. 3. Igra. 4. Srečkanje. — Vstopnina 20 kr., začetek ob sedmih zvečer.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda na Pivki.) Ker občni zbor podružnice družbe sv. Cirila in Metoda »Pivke« v St. Petru na Krasu radi premale udeležbe dne 19. t. m. ni bil sklepčen, se bode vršil v novo dne 3. decembra 1899 (v nedeljo) ob 4. uri popoldne. Vspored in kraj zborovanja ostane neizpremenjen.

Telefonska in brzojavna poročila

Dunaj, 24. novembra. Cesar je vsprejel včeraj ob 10. uri predsedstvo poslanske zbornice. Izrazil je radost, da je prejšnje predsedstvo zopet izvoljeno, in pripoznaval, da je njegovo stališče zelo težavno. Konečno je izrazil vladar tudi svoje veselje nad dognana kvoto, posebno pa nad tem, da je sklenjena do leta 1910.

Dunaj, 24. novembra. Sinočnja večerna seja se je pričela ob 7. uri 20 minut. Nadaljevala se je razprava o Doležalovem nujnem predlogu. Na predlog posl. Pergelta je bil vsprejet konec razprave. Potem je govoril generalni progovornik poslanec Kurz. Sledili so stvarni popravki posl. Zanetti, Lenassi in Cambon proti Spinčiću in posl. Laginja proti poslednjim. Nujnost predloga je bila nato odklonjena s 111 proti 94 glasovom. — Nato se je pričela razprava o nagodbenih predlogah. Prvi je govoril mejvednim krikom levičarjev posl. Kaftan, ki je konečno prosil predsednika, naj zaključi sejo, in bo nadaljeval svoj govor v današnji seji. Sklep seje ob 9. uri.

Dunaj, 24. novembra. Plenum avstrijske kvotne deputacije je v včerajšnji seji odobruje vzela na znanje poročilo pododseka o dognani kvoti. Poročilo na poslansko zbornico bo postavljeno v najkrajšem času.

Dunaj, 24. novembra. Kvotna deputacija je pritrdila sklepu pododseka glede določene kvote. Manjšina, obstoječa iz poslancev Janda, Fort in Povše, je zahtevala zabeležbo v zapisniku, da je bila proti temu, da bi se vdala avstrijska deputacija glede kvote pod številko 35.

Dunaj, 24. novembra. Češki poslanci zadržujejo z dolgimi govori razpravo o nagodbenih predlogih. Nemški poslanci, ki so nedavno še obstrukcijo delali, so zaradi tega jako razburjeni, kakor da bi smeli le oni dolgo govoriti. Brez vzroka napadajo predsednika Fuchsa, češ da drži z obstrukcijo, ker je dovolil, da je posl. Doležal utemeljeval svoj predlog. Isti krogi raztresajo vest, da hoče zaradi obstrukcijskega postopanja Čehov več poslancev katoliške ljudske stranke izstopiti iz kluba, ker se baje vsled zveze s Čehi njih mandati sicer v nevarnosti.

Dunaj, 24. novembra. Nemški listi poročajo iz Petersburga, da so finančnega ministra Witteja zaprli. Krogi dunajski, ki so v zvezi s Petersburgom, pravijo, da je vest neresnična. Res pa je baje, da je Witte prosil daljšega odpusta, da pa je car poprej od njega zahteval, da pojasni sleparije glede grajenja neke železnice.

Levov, 24. novembra. »Slovo polskie« piše, da cesar ne bo žrtvoval Čehom na ljubo Clary-ja, marveč da ta hoče ustreči Čehom s tem, da kmalu izroči zbornici načrt jezikovnega zakona, po katerem se uvede češki uradni jezik po samočeških okrajih.

Kairo, 24. novembra. Polkovnik Wingate je napadel z Egipčani 2500 dervišev pri Abu Adilu in jih razgnal. Wingate je ugrabil mnogo streliva in vjel več nasprotnikov. Egipčani imajo tri ranjence.

Vojska v Južni Afriki.

Angleži še vedno nočejo priznati, da so izgubili Ladysmith, marveč trdijo, da Buri še vedno

mečejo svoje granate v mestno ozidje, kajpada brez vsake škode. Vendar pa sami priznavajo, da je položaj zanje skrajno neugoden.

Situacija je po najnovjših poročilih v Natalu nekako takale: V Ladysmithu tiči general White s peščico vojakov popolno brez vse moči, mej Ladysmithom in tri dni hoda oddaljenim Eastcourtom je utaborjen s svojo armado burski general Botha, v Eastcourtu je zaprt oddelek Angležev pod poveljstvom generalnega majorja Hildyarda in južno od tega mesta ob reki Mooi se je utaboril general Joubert, kateremu gre nasproti iz tri dni hoda oddaljenega Pietermaritzburga z nekaj tisoč Angleži divizionar Clery. To dolgo vrsto obkoljujočih in obkoljenih čet ob natalski železnici straži na vzhodni strani večji oddelek Burov, ki si je že osvojil pokrajini Umsinga in Umwoti, na zahodni pa Oranji. Poleg tega so se natalski Buri iz okupiranih okrajev že pridružili Joubertovi armadi. — Taka je toraj najnovejša slika z natalskega bojišča, posneta iz zadnjih kajpada pristriženih in angleškim namenom primerno ponarejenih poročil.

Označeni položaj je za zmagojoče Bure zelo ugoden, ako izidejo kot zmagovalci tudi iz bitke, katero je vsak dan pričakovati na progi mej Eastcourtom in Pietermaritzburgom. Ako bi pa tu podlegli, potem je mogoče, da si Angleži prisvoje postojanke do Ladysmitha.

Najnovejša poročila iz Eastcourta javljajo, da so Angleži te dni opetovano poskusili rešiti se iz sedanje zagate in umakniti se na jug, a general Joubert je vselej preprečil njih načrt in jih potisnil nazaj, kjer so mu takorekoč izročeni na milost in nemilost. Na vpešen odpor pred eventualnim dohodom novih močij ne morejo računati.

Iz Mafekinga prihaja po dolgotrajnem molku zopet poročilo o neznatnih praskah mej Buri in obkoljenimi Angleži. Minuli ponedeljek se je bil nekak boj, v katerem je padel jeden Burec, izguba na angleški strani pa ni znana. Iz Kimberleya pa že dvajset dnij ni nikakega poročila. Menda se Buri več dosti ne brigajo za oslabiljeno mestno posadko, ki se bo radi pomanjkanja vode in razširjajoče bolezni itak kmalu morala udati.

Vrlo zanimivo je poročilo iz Pretorije, iz katerega je razvidno, da so Angleži število padlih in ranjenih Burov v svojih brzojavkah najmanj podesetorili.

Pretorija, 24. novembra. Po uradnih poročilih so izgubili Buri v dosedanji vojski 90 mož in 200 je bilo ranjenih. Izmej poslednjih jih je večje število že okrevalo in so se takoj vrnili na bojišče.

London, 27. novembra. Reuterjev urad poroča, da je general Joubert angleškim četam v Eastcourtu onemogočil beg proti jugu ter jih pregnal proti reki Tugela.

London, 24. novembra. Iz Mafekinga poročajo 20. t. m., da posadka mnogo trpi vsled pomanjkanja vode, tifusa in burskih krogelj.

London, 24. novembra. „Times“ poročajo iz Laurenzo-Marquesa, da sta se glavni sodnik transvalski Gregorowski in pa član

prvega ljudskega zastopa Dieperink, pritoževala nad velesilami, ki ne pridejo Burom na pomoč, in izjavila, da bi bil že umesten pričetek mirovni pogajanj.

London, 24. novembra. Iz Kapstadta poročajo, da je 17. t. m. oddelek Angležev zadel na bursko četo pri Aleksanderfontein-Farmu blizu Kimberleya. Pričelo se je živahno streljanje. Angleški stotnik Bodley je bil ranjen. Angleži so se potem vrnili (!) v svoj tabor.

Durban, 24. novembra. Poročila vseh odposlancev so jedina v tem, da se Buri nagloma približujejo Pietermaritzburgu. Največja armada pod Joubertovim poveljstvom, 7000 mož, se nahaja 25 ang. milj od Stowicka.

London, 24. novembra. Ob reki Mooi, kjer poveljuje Angležem general Barton, imajo Buri 2000 mož, ki so včeraj pričeli boj. Njih topovi so mnogo boljši od angleških. Pri Eastcourtu ima general Hildyard 3000 mož, ki pa nimajo dotike z jugom.

Pretorija, 24. novembra. „Standard and Diggers News“ poroča, da je v kratkem pričakovati splošne ustaje mej nizozemskimi farmerji v Natalu. Buri severnih kaplandskih okrajev so se že pridružili sorodni armadi.

Umrli so:

22. novembra. Apolonija Čamernik, gostija, 71 let, Prule 6, ostarelost.

V hiralnici:

22. novembra. Ana Šverljuga, dekla, 72 let, cancer recti.

V bolnišnici:

21. novembra. Jožef Petrič, gostač, 73 let, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiusu	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah v mm.
23	9. zvečer	744.3	-0.6	sl. jzah.	jasno	
24	7. zjutraj	742.6	-4.4	sl. jzah.	jasno	0.0
	2. popol.	741.4	10.6			

Srednja včerajšnja temperatura 0.2°, normale: 1.9°.

Cena žitu na dunajski borzi

dné 23. novembra 1899.

Za 100 kilogramov.

Pšenica za jesen	gl. —	do gl. —
» » pomlad	8.21	» 8.22
Rž za jesen	—	» —
» » pomlad	6.81	» 6.82
Turšica za november	—	» —
» » maj-junij	5.21	» 5.22
Oves za jesen	—	» —
» » pomlad	5.42	» 5.43

Luskinasto - oklopna barva

je uporabljiva za okrasje, preprečuje rjo, daje lep kovinasti lesk. Sosebno priporočljiva za prevlako predmetov, kateri trpe vsled vremena, n. pr. mostovi, železne konstrukcije, konstrukcije pod vodami, vrtno ograje, strešice nad prodajalnici, šrambice za plinove zvončke, železne predmete spleh itd. Edina prodaja za Kranjsko pri tvrki **BRATA EBERL v Ljubljani**, Frančiškanske ulice. — Vnanja naročila proti povzetju.

Vzorci na zahtevo zastoj.

228 4 11-8

Tri krepke dečke

vsprejme takoj za učence v svoj kovaški obrt

Ivan Demšar,

kovač in izdelovalec vóz 903 6-6

v Ljubljani, Marije Terezije cesta 6.

Izborna kamenje

z s Krasa z

za cerkve, stavbe in za vse druge stroke ima na razpolago 909 12-9

klesarski obrt

Tavčar Luka in sin
v Dutovljah (Sežana).

Vse naročbe in dela po načrtih se točno in cenó izvrše.

KOLENDAR
katol. tiskovnega društva za l. 1900.
krasno vezan, z jako zanimivo in rabno vsebino, z vrtnim koledarjem, z imenikom učencev, z zapisnikom bolnikov, gospodarskim zapisnikom itd. stane v »Katol. Bukvarne« 1 gld. 30 kr. Udom tiskovnega društva je brezplačen.

Prostovoljna razprodaja.

V ponedeljek pred sv. Miklavžem, dné 4. decembra 1899, dopoldne ob 8. uri se bode

graščina Rakovnik (Kroiseneg)
pri Ljubljani,

to je: poslopja, vrtni, niive, travniki in gozdi po kosih prostovoljno razprodajali.

Lastnik:

Fran Hren.

912 3-2

Telefon števil. 135.

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane etekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

Pri dež. kot trg. sodišču protokollirana

BANKA Maks Veršec
v LJUBLJANI.

Poštni čekovni promet števil. 847.533.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Sprejema hranilne vloge v tek. računu (Giro-konto), obresti od dné do dné po 4 1/2 %.

Poštno-hranilnišne položnice so na razpolago.

Dunajska borza.

Dné 24. novembra.

Skupni državni dolg v notah	99 gld. 60 kr.
Skupni državni dolg v srebru	99 » 35 »
Avstrijska zlata renta 4%	116 » 65 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99 » 95 »
Ogerska zlata renta 4%	116 » 70 »
Ogerska krona renta 4%, 200	95 » 05 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	904 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	370 » 30 »
London vista	120 » 67 1/2 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 » 02 1/2 »
20 mark	11 » 79 »
20 frankov (napoleonador)	9 » 57 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 95 »
C. kr. cekini	5 » 69 »

Dné 23. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	168 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 » 25 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	204 » 50 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 90 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	137 » 50 »
Dunavske vravnave srečke 5%	129 » — »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	107 » — »
Posojilo goriskega mesta	— » — »
4% kranjsko deželno posojilo	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	96 » — »
Prijoritete obveznice državne železnice	209 » 50 »
» » južne železnice 3%	169 » 50 »
» » južne železnice 5%	118 » 20 »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	202 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	155 » — »
Avstrijskega rudedega križa srečke, 10 gld.	19 » 80 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	27 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	85 » 75 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » 75 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	95 » — »
Ljubljanske srečke	25 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 » 50 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3060 » — »
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	422 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	70 » — »
Splošna avstrijska stavbinska družba	98 » — »
Kranjska družba avstr. plan.	276 » — »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	206 » 50 »
Papirnih rubljev 100	127 » 10 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri zrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako zrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.